

V dávnověku beatu sálků zapadlých
v bájně době mýtů rock n'rollových
a dřív, snad ještě dřív.
Jedna holka štíhlá fandit uměla,
každou štaci stihla jako kapela
a dřív, snad ještě dřív.
Za hudbou se táhla jako za duhou,
F#mi7 D7/10b
svedla jedna z mála tleskat na druhou
právě tak, na čtvrtou.

Hudbě dala vášně, duši tělo, rty
trpěla i strašně na muzikanty
a dřív, snad ještě dřív.
Byla pro ně maskot pro štěstí, nic víc
každý se svou láskou skončil za měsíc
a dřív, snad ještě dřív.
Zásnuby a svatby nebyl jejich cíl,
jenom jeden rád by na věky s ní byl,
ten už jí nevěřil !

Bigbeatová Liduška
vlasy dlouhé ve stužkách
každý prý jí znal, každý prý jí znal.
Bigbítová Liduška
podobá se světluškám
světem bloudí dál, světem bloudí dál .
Á ... áá...á...á....á...á....

Pověst o ní říká, že je prokletá
slyší hudebníka, už je rychle tam
jak dřív o hodně dřív.
Má svou divnou pýchu, dál si sama lže
mladším už je k smíchu, když se odváže
jak dřív, o hodně dřív.
Za hudbou se táhne jako za duhou,
do vzpomínek sáhne, tleská na druhou,
právě tak na čtvrtou.

Bigbítová Liduška ...
..... světem bloudí dál.